

paa Tilliden til, at Udbetalingsordren vil blive efterkommet, en Tillid, som kun hviler paa moralste Grunde, der undertiden kunne befindes at være umoralste nok.

Ordfører: Jeg skal ikke længe fortsætte denne Forhandling, som jo ikke kan lede til noget Bøtum og dermed ikke til noget praktisk Resultat i Diebliffet. Jeg skal blot til mit Tidligere tilføje den Bemærkning, at jeg ikke troer, at Faren for det Almindelige er saa stor, som den høitærede Minister synes at antage. Det er jo bekjendt, at Anviisninger og Transportfrihed for Anviisninger i Pragis har existeret i lang Tid her i Landet, uden at man hidtil har mærket den allerminde Fare deraf. Hvad der andrages paa, er netop, at den Tilstand, som faktisk har existeret, før den nye Stempellov udkom, skulde faae Lovligheds Præg, at det, som i Pragis har gaaet og gjældt i lang Tid, skulde lovliggjøres. Der ligger jo ganske vist i Seblersnes Foundation en god Garanti for, at disse blive udbetalte paa Stedet, men det er vist ikke ganske rigtigt, naar den høitærede Minister mener, at Modtagerne af en Anviisning slet ikke skulde have Andet end en reen moralst Garanti, Enhver, der udsteder en Anviisning paa Folio i en Bank, indstaaer for, at han er i Besiddelse af de til Dækning fornødne Penge i Banken, at Anviisningen bliver udbetalt, og han indstaaer derfor under Straffeanvar; thi han vilde have gjort sig skyldig i Bedrageri, hvis det viste sig, at han ikke havde Folium, eller der ikke var Penge paa samme til Anviisningens Tilbedstgjørelse.

Indenrigsministeren: Jeg kan meget godt forstaae, at den ærede Ordfører søger at smutte bort fra det Spørgsmaal, der blev opkastet; thi han kan ikke besvare det. Spørgsmaalet angaaer ikke, om Udstederen er ansvarlig, men hvad Retshforholdet bliver imellem Endossenterne; thi det er kun med Hensyn til dem, at Spørgsmaalet om Stempelfrihed med Hensyn til Transporter faaer Noget at betyde.

Ordfører: Hvis Modtageren af en Anviisning har fuldstændig Tillid til, at Udstederen har Folium i Banken, og at han vil

kunne faae Penge ved at præsentere Anviisningen der, er det ham ganske ligegyldigt, om der er een eller 100,000 Endossenter.

Da Ingen hderligere begjærede Ordet, erklærede Formanden Forhandlingerne for sluttede, efterat han først havde bemærket, at han vilde betragte §§ 2 og 4 som vedtagne uden Afstemning, hvis en saadan ikke forlangtes.

Man stred derpaa til Afstemning, hvorved

1) Lovudkastets § 1 (see Anh. A. Sp. 937)

vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

Lovudkastets § 2 (see sammesteds) vedtoges uden Afstemning.

2) Forslag af Udvalget til § 3:

§ 6te Linie indskydes imellem „tilladt og til“ Ordene: „at benytte ustemplet Papir“.

Der sættes Punktum efter Ordet „Pant“ i 8de Linie, og Resten af Paragrafens 1ste Afdeling udgaaer, vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

3) Lovudkastets § 3 med den vedtagne Forandring, saalydende:

De i Anhanget til denne Lov nævnte Sparekasser og Bankinstituter skulde fremdeles være berettigede til at benytte ustemplet Papir til Contrabøger, Beviser for Indlaan, Deposito-beviser og Recipisser, ligesom det ogsaa skal være dem tilladt at benytte ustemplet Papir til deres Debitorers Forskrivninger for Laan mod haandfaet Pant.

De samme Rettigheder skal Indenrigsministeriet kunne tilstaae andre Sparekasser og Bankinstituter af lignende Bestaaffenhed, der senere maatte anholde derom. Hver Gang en saadan Begunstigelse meddeles, skal derom udsærdiges en offentlig Bekjendtgjørelse.

vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

Lovudkastets § 4 (see Anh. A. Sp. 938) vedtoges uden Afstemning.

4) Lovudkastets § 5 (see sammesteds) vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.